

Doniyor kitobi — bir yuz yetmish yettinchi

144 000 kishining muhrlanishi: Doniyorning vahiyi va bashoratli ramzlardan olingan tushunchalar

Jeff Pippenger

2024-04-07

Daniyel o'ninchi bobda uch marta teginishga duchor bo'ldi; birinchi va oxirgi safar Jabroil tomonidan, o'rtadagi teginish esa Masih tomonidan bo'ldi. Aynan o'rtadagi teginishda Daniyel o'zining buzilgan tabiatini eng teran tarzda his qildi, chunki haqiqatning o'rta yo'l-belgisi isyonni ifodalaydi. Daniyelga ikkinchi marta teggan Mixoiyil edi, chunki U yigirma bir kunning oxirida tushib kelgan edi.

Vahiy kitobining o'n birinchi bobidagi ikki guvoh ko'chada o'lik holda yotadigan uch yarim ramziy kunning oxirida, bir ovoz o'sha ikki guvohni tiriltiradi. Tiriltiradigan ovoz bosh farishtaning ovozidir. Doniyor kitobining o'ninchi bobida Mixoilning yigirma ikkinchi kunda tushib kelishi 2023-yildagi ikki guvohning tirilishi bilan mos keladi. Ikki guvoh ko'chada o'lik holda yotgan paytda, Hizqiyoga ularning sochilib yotgan suyaklari ko'rsatildi va undan vodiydagi o'sha o'lik quruq suyaklar tirilishi mumkin deb o'ylaydimi, deb so'raldi; Hizqiyo esa faqat shunday javob berdi: "Egam, Sen bilasan."

Shundan so'ng Hizqiyoga suyaklarga bashorat qilishi aytili; u shunday qildi, va u bashorat qilganida, ular bir-biriga qo'shilib shakllandi, biroq hali tirik emas edi. Hizqiyoning birinchi bashorati suyaklarni bir joyga to'plash edi, ammo suyaklarning lashkar sifatida tirilishi uchun ikkinchi bashorat zarur bo'lar edi. Hizqiyoning ikkinchi bashorati, suyaklarga hayot baxsh etgan to'rt shamol bilan ifodalanganidek, uchinchi voy bashorati edi. Birinchi Odam mukammal yaratilgan edi, ammo keyinchalik gunoh qildi va o'limni butun zurriyodiga o'tkazdi. Hizqiyoning o'lik suyaklarining tirilishi Odamning mukammalligidagi yaratilishiga muvoziy bo'ladi, chunki Odam avval shakllantirildi, so'ngra Rabbiiy uning ichiga hayot nafasini pufladi.

Bu, ikki guvoh hayotga qaytarilganda ulug'langan badanlarni qabul qiladi, degani emas, chunki bu Ikkinchi kelishgacha sodir bo'lmaydi; balki ularning tirilishi Doniyorning sababchi "marah" vahiyiga oid ko'rinishiga monanddir, ya'ni ular o'sha paytda o'zlari keyinroq ko'radigan siymoga o'zgartiriladilar. Qator ustiga qator, muhrlanish jarayoni bashoratli shahodat tomonidan nihoyatda sinchkovlik bilan bayon qilingan.

Vahiy kitobining o'n birinchi bobida shunday deyiladi: "uch yarim kundan keyin Xudodan kelgan hayot Ruhi" ikki guvohning "ichiga kirdi", va "ular" shundan so'ng "oyoqqa turdilar; va ularni ko'rganlarning ustiga katta qo'rquv tushdi", so'ngra "osmondan ularga: Bu yerga ko'tarilinglar, — degan baland ovoz" bo'ldi. "Va ular bulut ichida osmonga ko'tarildilar; va dushmanlari ularni ko'rib turdilar."

Avval Ruh ularga kirdi, so'ng ular oyoqlari ustida turdilar; va ular turganlarida, ilgari ularning o'limi ustidan quvongan dushmanlariga qo'rquv tushdi. So'ng bir ovoz ularni yuqoriga chorlaydi,

va ularning dushmanlari bu voqeaga guvoh bo‘ladilar. Hizqiyolda ular avval vodiya tarqalib yotgan va o‘lik holda tasvirlanadi, so‘ng ularni bir joyga to‘playdigan bashorat e‘lon qilinadi, undan keyin esa ikkinchi bashorat ularning qudratli bir lashkar sifatida oyoqqa turishiga sabab bo‘ladi. Doniyorda esa u avval ikki toifaning ajralishini yuzaga keltiradigan buyuk vahiya guvoh bo‘ladi, so‘ng unga uch marta tegiladi.

U birinchi marta teginilganida unda kuch yo‘q edi, u qattiq uyquda edi, va yuzi yerga qaratilgan edi. Uyqu o‘limni ifodalaydi. Shunga qaramay, u aytilgan so‘zlarni eshitdi.

Bunga ajablanmanglar: chunki shunday soat keladiki, qabrlarda yotganlarning hammasi Uning ovozini eshitadilar. Yuhanno 5:28.

Shundan so‘ng Jabroil Doniyorni qo‘llari va tizzalari ustiga keltirdi, keyin esa unga turishni buyurdi; u qaltirab turgan bo‘lsa-da, o‘rnidan turdi. So‘ng u Jabroilning so‘zlarini eshitdi, ammo soqov bo‘lib qoldi. Hizqiyol ham Masihning vahiyni ko‘rgan edi va bu ham shunga o‘xshash voqealar ketma-ketligini yuzaga keltirdi.

Ularning boshlari ustidagi gumbazning tepasida taxtga o‘xshash bir narsa bor edi; u safir toshining ko‘rinishiday edi. Taxtga o‘xshash narsaning ustida esa yuqorida inson qiyofasiga o‘xshash bir ko‘rinish bor edi. Men uning beliga o‘xshash joyidan yuqoriga tomon ichkarisida atroflicha olov ko‘rinishidek, qahrabo rangiga o‘xshash bir ko‘rinishni ko‘rdim; uning beliga o‘xshash joyidan pastga tomon ham xuddi olov ko‘rinishidek bir narsani ko‘rdim, va uning atrofida yorqinlik bor edi. Yomg‘irli kunda bulut ichida paydo bo‘ladigan kamalakning ko‘rinishi qanday bo‘lsa, atrofda yorqinlikning ko‘rinishi ham shunday edi. Bu Egamiz ulug‘vorligi o‘xshashligining ko‘rinishi edi. Men buni ko‘rganimda, yuz tuban yiqildim va so‘zlayotganning ovozini eshitdim. U menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, oyoqqa tur, Men senga gapiraman.” U menga so‘zlaganida ruh ichimga kirdi va meni oyoqqa turg‘izdi; shunda men menga so‘zlayotganni eshitdim. Hizqiyol 1:26–2:2.

Vahiy ham Hizqiyolni, ham Doniyorni tuproqqacha kamsitib, ularni yerga yuztuban yotqizdi. O‘sha holatda ham ikkalasi Rabbimizning kalomini eshitdilar, va ularga aytilgan so‘zlarni eshitishlari uchun ikkalasi ham oyoqqa turg‘izildilar; ular bu so‘zlarni eshitganlarida esa, “Ruh” ularning ichiga kirdi. Ilohiylikning qo‘shilishi Muqaddas Ruh orqali yetkaziladigan Xudoning Kalomini qabul qilish orqali amalga oshadi. “Kalom” ilohiylikni insoniyatga o‘tkazadigan narsadir. Bu haqiqat tan olinishi lozim, toki Jabroil o‘n birinchi bobda Doniyorga bayon etadigan bashoratiy tarixning jiddiyati va ahamiyati anglashilsin. O‘n birinchi bobda ifodalangan bashoratiy tarix muqaddas moyning dono bokiralarga yetkazilishidagi o‘tkazgichdir.

Hizqiyol bilan bog‘liq holda, unga zudlik bilan Laodikiyalik adventizmga bir xabar yetkazishi kerakligi buyuriladi; biroq Hizqiyolga boshidanoq ma‘lum qilinadiki, Laodikiyalik adventizm uning so‘zlarini eshitmaydi, chunki ular isyonkor xonadondir. Hizqiyolning tajribasi oltinchi bobdagi Ishayoning tajribasidir, va shuning uchun ikki guvoh asosida, Xudo Daniyorni uyqudan — o‘limning timsoli bo‘lgan uyqudan — uyg‘otganida, Daniyorga Laodikiyalik adventizmning isyonkor xonadoni uchun bir xabar beriladi, ammo ular eshitmaydilar.

So'ngra Danielga ikkinchi marta Masihning O'zi tegadi; U Ishayoning lablariga qurbongohdan olingan cho'g' bilan tekkandek, Danielning ham lablariga tegadi. Shundan keyin Daniel gapira oldi, biroq u hanuz kuchsiz edi va unda hali nafas ham yo'q edi. Hizqiyoga ko'ra, nafas "to'rt shamol" haqidagi xabar bilan keladi; bu esa Hizqiyoning ikkinchi bashorati edi. Hizqiyoning to'rt shamol haqidagi bashorati Danielning uchinchi tegishi bilan uyg'unlashadi, chunki aynan o'shanda suyaklarga nafas kiradi va ular ulkan bir qo'shin bo'lib oyoqqa turadi. Daniel uchinchi marta tegilganida unga kuch kiradi.

2020-yil 18-iyulda Xudoning oxirgi kunlardagi xalqi tarqalib ketdi va masaldagi kutish vaqtiga kirdi. Muhrlash tarixi 1844-yil 22-oktabr tarixidan 1863-yildagi isyongacha bo'lgan tarixda tasvirlangan edi. U yerda ifodalangan tarix chizig'i 2001-yil 11-sentabrda yakshanba qonunigacha bo'lgan davr bilan ustma-ust tushadi, ammo u, shuningdek, 2020-yil 18-iyuldan yakshanba qonunigacha bo'lgan tarix bilan ham ustma-ust tushadi. Bu bashoratli hodisa ramzlarning bir nechta ma'noga ega ekani haqidagi haqiqatga asoslanadi, va ma'no ularning qo'llanadigan kontekstiga qarab belgilanishi kerak.

Uch farishtaning istalgan birining kelishi va faoliyatini ko'rib chiqqanimizda, ular bir xil voqealar ketma-ketligi tomonidan boshqarilishini ko'ramiz. Ular o'zlari bilan bog'liq bo'lgan bashorat muhrdan ochiladigan nuqtada keladilar. O'sha bashorat uch bosqich asosida tuzilgan. Uning kelishi, uning quvvatlantirilishi va oxiridagi yopiq eshik. Tarix ichida boshqa muhim belgilar ham bor, biroq uch farishtaning istalgan birining kelishiga oid sinovchi uchta muhim belgi ichida birinchisi — bashorat muhrdan ochiladigan birinchi muhim belgidir. Muhrdan ochilgan xabar tasdiq orqali quvvatlantiriladi, va o'sha tasdiq hamda quvvatlantirish so'ngra o'sha tarixdagi erkaklar va ayollarni sinovdan o'tkazadi. Tarixning xulosasi lakmus sinovini hosil qiladi; bu esa uchinchi sinovda turganlarning dono yoki nodon ekanini namoyon etadi.

2001-yil 11-sentabrda boshlab Yakshanba qonunigacha bo'lgan tarix ichida siz uchta farishtani aniqlashingiz mumkin. Birinchisi 2001-yil 11-sentabrda keldi, ikkinchisi 2020-yil 18-iyulda keldi, va uchinchisi yaqinlashib kelayotgan Yakshanba qonunida (lakmus sinovi) keladi. 1844-yil 22-oktabr 2001-yil 11-sentabrga mos keladi, 1856 yil 2020-yil 18-iyulga mos keladi, va 1863 yil Yakshanba qonuniga mos keladi. Shunday ekan, 1844-yil 22-oktabrdan 1863-yilgacha bo'lgan davr ham 2020-yil 18-iyuldan Yakshanba qonunigacha bo'lgan davrga mos keladi, chunki 18-iyul muhrlanish tarixining ikkinchi farishtasi kelgan payt edi. Quyidagi tarix hanuzgacha oddiygina har qanday farishtaning yo'l-belgilari sifatida to'g'ri aniqlanadi.

2020-yil 18-iyulda o'sha avlodni sinash uchun bir haqiqat muhrdan ochildi. O'sha tarixdagi ikkinchi qadam — ikki guvohning tiriltirilishidir. Shundan so'ng ular o'sha paytda ochib berilgan nurni qabul qilish-qilmasliklari borasida sinovdan o'tkaziladi; bu esa hozir sodir bo'lmoqda. So'ngra yakshanba qonuni paytida (lakmus sinovi) kim dono bokira ekanligi va kim emasligi oshkor bo'ladi. Tarixni shunchaki yagona bir farishtaning tuzilmasi sifatida ko'rib, so'ng 1844-yil 22-oktabrdan 1863-yildagi isyongacha bo'lgan davrni 2020-yil 18-iyuldan yakshanba qonunigacha bo'lgan tarix ustiga qo'ysak, 1849-yilda Oq opa-singil Rabbi O'z xalqining qolganini to'plash uchun yana O'z qo'lini uzatganini ta'kidlaganini ko'ramiz.

1844-yil 22-oktabrdan 1849-yilgacha Xudoning xalqi tarqalib ketgan edi. 1850-yilda ular Habakkukning ikki jadvalidan ikkinchisini tayyorladilar. 1851-yil yanvarida ular yangi jadvalni Review'da e'lon qilayotgan edilar. Xudoning xalqi tarqalgan edi, va uchinchi farishta nur bilan keldi. So'ng Xudo ularni yana jamlay boshladi va keyin, xuddi 1842-yilda qilganidek, ularga o'zlari e'lon qilishlari kerak bo'lgan xabarning ko'rgazmali tasvirini taqdim etdi. 1844-yil 22-oktabrda kelgan nur bilimning ortishi edi va u Uning rahbarligi ostida rivojlanishda davom etdi; 1856-yilda esa o'sha nurning yakunlovchi toshi taqdim etildi. O'sha nur "yetti vaqt" ustida edi; bu Uilyam Miller tomonidan birinchi bo'lib tan olingan nur bo'lib, 1844-yil 22-oktabrda bajo bo'lgan bashoratlarning biri sifatida tasvirlangan edi.

1856-yildagi "yetti vaqt" nuri Millerga, birinchi farishtaning xabarchisiga berilgan bilimning ko'payishining yakuniy nuri bo'lishi bilan birga, 1844-yil 22-oktabrda berilgan uchinchi farishtaning ham yakunlovchi nuri edi. 1856-yilda bu nurning rad etilishi 1798-yilda muhrdan yechilgan bilimning ko'payishini ham, 1844-yil 22-oktabrda muhrdan yechilgan bilimning ko'payishini ham rad etish edi; va u o'sha yerning o'zida Filadelfiya tajribasidan Laodikiya tajribasiga o'tganlar tomonidan rad etildi. 1863-yildagi isyon uchinchi, va lakmus sinovi bo'lib, u "yetti vaqt" nurini olib tashlagan soxta jadval orqali namoyon bo'ldi.

1844-yil 19-apreldagi birinchi umidsizlik, 1843-yilgi kashshof jadvalidagi ayrim sonlardagi xatoni O'z qo'li bilan yopib turgan Xudo tomonidan, birinchi farishtaning Filadelfiya harakati ustiga keltirildi. 2020-yil 18-iyuldagi birinchi umidsizlik esa, 1844-yil 22-oktabrda Masih qo'lini osmonga ko'tarib, endi vaqt bo'lmasligiga qasam ichganini mensimagan insonlar sababli, uchinchi farishtaning Laodikiya harakati ustiga keltirildi. 2020-yil 18-iyulda bu bokira avlodni sinash uchun bir xabar muhrdan ochildi. 1850-yildagi kabi, 2023-yilda ham Rabbiy 2020-yil 18-iyuldan beri ko'chada o'lik holda yotgan Hizqiyoning o'lik suyaklarini jamlash uchun O'z qo'lini ikkinchi bor uzatdi. 1851-yilga kelib, xabarning yangi bir ko'rgazmali ifodasi paydo bo'ldi; bu Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi bashoratning amalga oshishi edi va shu tariqa 2023-yildan keyin Rabbiy Habakkukning ikki lavhasi bilan timsollangan, ko'tarib qo'yiladigan yangi tirik bir bayroq-belgiga ega bo'lishini ko'rsatdi.

Habakkukning ikki lavhasi O'n Amrning ikki lavhasi bilan, shuningdek, Hosil bayramidagi ikki silkitma non bilan ham timsollangan edi. Bir yuz qirq to'rt ming kishi ilk hosil nazri sifatida ko'rsatiladi va ular Malakiyodagi "qadimgi kunlardagidek, ilgari yillardagidek" nazrni ifoda etuvchilardir. Ular butun dunyo ko'radigan silkitma nazr sifatida yuqoriga ko'tariladilar.

Bir yuz qirq to'rt mingning uyg'onishi jamlanishdan boshlanadi, va o'sha jamlanish Xudoning Kalomi orqali amalga oshiriladi, chunki Hizqiyolning o'lik suyaklari hali o'lik bo'lgan holda Xudoning Kalomini eshitish orqali jamlanadi. Hizqiyol suyaklarni jamlaydigan xabarni e'lon qiluvchi insoniy vositani ifodalaydi, o'shanda Rabbiy O'zining qo'lini ikkinchi bor cho'zib, O'z qoldig'ini jamlaydi. Ishayo, Eremiyo, Doniyor, Yuhanno va Hizqiyolning barchasi ilohiy xabarni o'lik quruq suyaklarga yetkazadigan insoniy unurni ko'rsatadi.

Suyaklar bir joyga yig'ilgach, Rabbiy sinov muddati yopilishidan sal oldin muhrdan yechiladigan bilimning ortishini ochib beradi, va o'sha bilim "Danielning bashoratining oxirgi kunlarga oid

qismi” bilan ifodalanadi. Hizqiyolning ikkinchi bashoratida muhrdan yechiladigan nur uchinchi voy bo‘lib, u suyaklarga hayot nafasi beradigan va ularning qudratli bir lashkar sifatida oyoqqa turishiga sabab bo‘ladigan sharq shamoli xabaridir. Danielga ochib beriladigan nur o‘n birinchi bobdagi shimol shohi bilan ifodalangan nurdur. Hizqiyol bilan Daniel birgalikda “Danielning bashoratining oxirgi kunlarga oid qismi”ni, ya’ni (sharq) shamoli va (shimol) shohining xabarlarini ifodalaydi.

Lekin sharqdan va shimoldan kelgan xabarlar uni bezovta qiladi; shu sababli u ko‘plarni qirib tashlash va butunlay yo‘q qilish uchun katta qahr bilan chiqadi. Daniel 11:44.

1856-yilda Rabbiiy O‘z xalqini muhrlash ishini nihoyasiga yetkazishni maqsad qilgan edi, ammo ular isyon qildilar. Ularni Laodikiyadagi holatidan olib chiqish uchun ishlatmoqchi bo‘lgan xabar Levilar kitobining yigirma oltinchi bobi-dagi “yetti vaqt” edi. Rabbiiy 2023-yil iyul oyida O‘z xalqini yig‘ishni boshlaganida, U ularga yana bir bor “yetti vaqt” xabarini taqdim etdi va boshqa narsalar qatorida, ma’nodosh Poklanish kunida Yubiley karnayi chalinishi kerakligini, ayni paytda yettinchi karnay ham chalinishi lozimligini ko‘rsatdi. Yubiley karnayi “yetti vaqt”ning ramzidir, yettinchi karnay esa uchinchi voydir. Doniyor kitobining o‘ninchi bobida Mixail pastga tushganida, Doniyor Levilar kitobining yigirma oltinchi bobidagi ibodatni qiluvchilarning tajribasini qo‘lga kiritadiganlarni va Doniyor kitobining ikkinchi bobidagi bashoratli sirni tushunishga intiluvchilarni ifodalagan edi.

Doniyor Xudoning ovozi bilan yig‘ilganlarni ifodalaydi; ular shundan so‘ng oyoqqa turib, sharq va shimol xabarini e‘lon qilish uchun quvvatlantiriladilar. Ular bu xabarni yaqinda keladigan yakshanba qonunigacha e‘lon qiladilar. O‘sha lashkarni ko‘tarib chiqarish jarayoni bashoratning juda batafsil mavzusidir, va Ilohiyatning insoniyat bilan birlashishi boshlanadigan nuqta — bu bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi bajo bo‘lishida — Doniyor 11-bobning o‘n birinchi oyatida ifodalangan tarixda boshlangan. Doniyor 11-bobning birinchi oyatidan o‘n oltinchi oyatigacha ifodalangan tarix qirqinchi oyatning yashirin tarixini, ya’ni “Doniyorning oxirgi kunlarga taalluqli bashoratining o‘sha qismini” to‘ldirib beradi.

Miloddan avvalgi 200-yilda Panium jangida dastlab bajo keltirilgan Doniyor 11-bobning o‘n uchinchi oyatidan o‘n beshinchi oyatigacha bo‘lgan oyatlarini ko‘rib chiqishni boshlarkanmiz, bu oyatlarning ahamiyatini tushunish nihoyatda muhimdir. Panium uchta vakil urushning uchinchisidir. Birinchi jang 1989-yilda papalik va uning vakil qo‘shini bo‘lgan Qo‘shma Shtatlarning g‘alabasi bilan yakunlangan edi. Keyingi jang, o‘n birinchi va o‘n ikkinchi oyatlar bilan ifodalangan bo‘lib, Rofiya jangi orqali bajo keltirilgan, janub shohi (Rossiya) Ukrainada shimol shohi va uning vakil qo‘shini ustidan g‘alaba qozonadi. Uchinchi jang birinchisi kabi bo‘ladi: papalik (shimol shohi) Kommunizm (Birlashgan Millatlar Tashkiloti) ustidan, o‘zining vakil qo‘shini (Qo‘shma Shtatlar) bilan birga g‘olib chiqadi. Ammo Panium jangi bo‘lgan uchinchi vakil urush, shuningdek, Uchinchi jahon urushini ham boshlab beradi.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“G‘ildirakka o‘xshash murakkab tuzilmalar karublarning qanotlari ostidagi qo‘lning rahbarligi ostida bo‘lgani kabi, insoniy voqealarning murakkab kechishi ham ilohiy nazorat ostidadir.

Xalqlarning nizosi va g'alayonlari o'rtasida, karublar uzra o'tiruvchi Zot hanuz yer yuzidagi ishlarni boshqarib turibdi.

Birin-ketin o'zlariga belgilab qo'yilgan vaqt va makonni egallab, o'zlari uning ma'nosini bilmagan haqiqatga ongsiz ravishda guvohlik bergan xalqlarning tarixi bizga so'zlaydi. Bugungi kunda har bir xalq va har bir shaxs uchun Xudo O'zining buyuk rejasida bir o'rin tayin etgan. Bugun odamlar ham, xalqlar ham adashmaydigan Zotning qo'lidagi shoqul bilan o'lchanmoqda. Ularning barchasi o'z tanlovi bilan o'z taqdirini belgilamoqda, va Xudo esa O'z maqsadlarini amalga oshirish uchun hamma narsani O'z hukmi ostida boshqarmoqda.

“Ulug' MEN BOR bo'lmish Zot O'z kalomida belgilab qo'ygan tarix, o'tmishdagi abadiylikdan kelajakdagi abadiylikkacha bo'lgan bashoratli zanjirda bo'g'in ortidan bo'g'inni birlashtirib, bugun biz asrlar oqimining qaysi nuqtasida turganimizni va kelajak zamonda nimalarni kutish mumkinligini bizga bildiradi. Bashorat hozirgi vaqtgacha amalga oshadi deb oldindan aytgan hamma narsa tarix sahifalarida o'z izini topgan, va biz hali kelajakda ro'y beradigan barcha narsalar ham o'z navbati bilan bajo keltirilishiga amin bo'lishimiz mumkin.”

“Yer yuzidagi barcha hukmronliklarning yakuniy ag'darilishi haqiqat kalomida aniq bashorat qilingan. Isroilning oxirgi shohi ustidan Xudodan hukm e'lon qilingan paytda aytilgan bashoratda shunday xabar berilgan:

“Parvardigor Egamiz shunday deydi: Salla-ni olib tashla va tojni yechib ol: ... past bo'lganni yuksaltir, baland bo'lganni esa past qil. Men uni ag'daraman, ag'daraman, ag'daraman; va u endi bo'lmaydi, to toki huquqi O'ziniki bo'lgan Zot kelmaguncha; va Men uni Unga beraman.” Hizqiyol 21:26, 27.”

“Isroildan olib tashlangan toj izchil ravishda Bobil, Midiya-Fors, Yunoniston va Rim saltanatlariga o'tdi. Xudo shunday deydi: «To haqqi O'ziniki bo'lgan Zot kelmaguncha, u endi bo'lmaydi; va Men uni Unga beraman».”

“O'sha vaqt yaqin. Bugun zamon alomatlari buyuk va tantanavor voqealarning ostonasida turganimizni e'lon qilmoqda. Dunyomizdagi hamma narsa junbushdadir. Ko'z o'ngimizda Najotkorning Uning kelishidan oldin sodir bo'ladigan voqealar haqidagi bashorati amalga oshmoqda: ‘Urushlar va urush xabarleri haqida eshitasizlar.... Xalq xalqqa qarshi, shohlik shohlikka qarshi qo'zg'aladi; turli joylarda ocharchiliklar, o'latlar va zilzilalar bo'ladi.’ Matto 24:6, 7.”

“Hozirgi zamon barcha tiriklar uchun nihoyatda ulkan qiziqish davridir. Hukmdorlar va davlat arboblari, ishonch va hokimiyat lavozimlarini egallagan kishilar, barcha tabaqalardagi tafakkurli erkaklar va ayollar, diqqatlarini atrofimizda sodir bo'layotgan voqealarga qaratganlar. Ular xalqlar o'rtasida mavjud bo'lgan tarang va osoyishtaliksiz munosabatlarni kuzatmoqdalar. Ular har bir yer yuzidagi unsurga egallab borayotgan keskinlikni ko'rmoqdalar va buyuk hamda hal qiluvchi bir voqea yuz berish arafasida ekanini — dunyo dahshatli bir inqiroz yoqasida turganini — anglab yetmoqdalar.”

“Farishtalar hozir nizolar shamollarini tiyib turibdilar, toki dunyo o'z ustiga kelayotgan halokatdan ogohlantirilmaguncha ular esmasin; ammo yer yuziga yorilib tushishga tayyor

bo‘lgan bir bo‘ron to‘planmoqda; va Xudo O‘z farishtalariga shamollarni qo‘yib yuborishni buyurganida, shunday bir nizolar manzarasi yuz beradiki, uni hech qanday qalam tasvirlab bera olmaydi.

“Muqaddas Kitob, va faqat Muqaddas Kitobgina, bu narsalar haqida to‘g‘ri tasavvur beradi. Unda dunyomiz tarixidagi ulug‘ so‘nggi manzaralar ochib berilgan, allaqachon o‘z soyalarini oldindan tashlayotgan voqealar bayon etilgan; ularning yaqinlashib kelayotganining sadosi yer yuzini larzaga solmoqda va qo‘rquvdan odamlarning yuraklari halok bo‘lmoqda.

“‘Mana, Egamiz yer yuzini bo‘shatadi, uni vayron qiladi, uni ostin-ustun qiladi va uning aholisini sochib yuboradi.... Ular qonunlarni buzib o‘tganlar, farmonni o‘zgartirganlar, abadiy ahdni buzganlar. Shu sababdan la‘nat yer yuzini yutib yubordi, unda yashovchilar xarob bo‘ldilar.... Doiralari shodligining sadosi to‘xtadi, quvonuvchilarning shovqini tugadi, arfaning quvonchi to‘xtadi.’ Ishayo 24:1–18.

“‘Oh, o‘sha kunning holiga! Chunki Egamizning kuni yaqin, va u Qodir Zotdan keladigan halokat kabi keladi.... Urug‘lar o‘z kesaklari ostida chirigan, omborxonalar huvillab qolgan, xirmonlar buzilib tushgan; chunki don qurib qolgan. Hayvonlar naqadar ingraydi! Qoramol podalari sarosimada, chunki ularda yaylov yo‘q; ha, qo‘y suruvlari ham xarob bo‘lgan.’ ‘Tok qurib qolgan, anjir daraxti esa so‘lib bormoqda; anor daraxti, xurmo daraxti ham, olma daraxti ham, hatto daladagi barcha daraxtlar qurib qolgan; chunki inson o‘g‘illaridan quvonch so‘lib ketgan.’ Yoel 1:15–18, 12.

«Yuragimning tub-tubigacha azobdaman; ... sukut saqlay olmayman, chunki, ey jonim, sen karnayning sadosini, jang vahimasini eshitding. Halokat ustiga halokat deb faryod qilinmoqda; zero butun yurt vayron bo‘ldi.»

“‘Men yerga qaradim, va mana, u shap-shaklsiz va bo‘sh edi; osmonlarga qaradim, va ularda nur yo‘q edi. Men tog‘larga qaradim, va mana, ular titrar edi, hamma tepaliklar esa tebranib turar edi. Men qaradim, va mana, biror odam yo‘q edi, osmon qushlarining hammasi uchib ketgan edi. Men qaradim, va mana, hosildor joy sahroga aylangan edi, uning barcha shaharlari vayron qilingan edi.’ Yeremiyo 4:19, 20, 23–26.”

“‘Voy! Chunki o‘sha kun ulug‘dir, unga o‘xshashi yo‘qdir: u hatto Yoqubning qayg‘u vaqtidir; ammo u undan qutqarilur.’ Yeremiyo 30:7.” Ta‘lim, 178–181.